

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 638/21
11.4.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Марка Јоцића, председника већа, Растка Поповића, мр Сретка Јанковића, Бојане Пауновић и Душанке Ђорђевић, чланова већа, уз учешће вишег саветника Росанде Џевердановић Савковић и Јулијане Таталовић, као записничара, у кривичном поступку против **окр. АА**, због кривичног дела убиство у покушају из члана 114 тачка 3 у вези члана 30 и 33 КЗ, одлучујући о жалбама, јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду, окр. АА и његовог браниоца, адв. Милице Цолић, изјављеним против пресуде Вишег суда у Београду К.бр.339/20 од 21.05.2021. године, након одржаног претреса, у смислу члана 449 ЗКП, дана 11.04.2022. године, године, у присуству заменика Апелационог јавног тужиоца у Београду Ратка Марковића, окр. АА и његовог браниоца, адв. Милице Цолић, те ошт. ББ и његових пуномоћника адв. Заре Тијанић Јевтовић и адв. Зденка Томановића, након већања и гласања дана 11.04.2022. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ жалба јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду, па се **ПРЕИНАЧАВА** пресуда Вишег суда у Београду К.бр.339/20 од 21.05.2021. године, у делу одлуке о кривичној санкцији, тако што Апелациони суд у Београду окр. АА, због извршења кривичног дела тешко убиство у покушају из члана 114 став 1 тачка 3 КЗ у вези члана 30 и 33 КЗ, применом наведених законских прописа и одредби чланова 4, 42, 45, 54 и 63 КЗ, **осуђује на казну затвора у трајању од 13 (тринаест) година**, у коју му се урачунава време проведено у притвору, у периоду од 18.07.2016. године до 09.07.2020. године и време проведено на мери забране напуштања стана, почев од 09.07.2020. године па надаље, док за то постоји потреба, а најдуже до правноснажности пресуде, односно до упућивање окривљеног на издржавање кривичне санкције која се састоји у лишењу слободe, док се жалбе окр. АА и његовог браниоца, адв. Милице Цолић, **ОДБИЈАЈУ** као неосноване, а првостепена пресуда, у непреиначеном делу, **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К.бр.339/20 од 21.05.2021. године, окр. АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела тешко убиство у покушају из члана 114 став 1 тачка 3 КЗ у вези члана 30 и 33 КЗ, па је, применом наведених законских прописа и одредби чланова 45, 54, 56, 57 и 63 КЗ, осуђен на казну затвора у трајању од 9 (девет) година, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 18.07.2016. године до 09.07.2020. године и по мери забране напуштања стана од 09.07.2020. године, која може трајати до за то постоји потреба, а најдуже до правноснажности пресуде, односно до упућивања оптуженог на издржавање кривичне санкције која се састоји у лишењу слободе, те је оштећени ББ, за остваривање имовинско-правног захтева, на основу члана 258 став 4 ЗКП, упућен на парнични поступак, док је окривљени обавезан да накнади трошкове кривичног поступка, које је имао ошт. ББ за ангажовање пуномоћника, о чијој висини ће суд накнадно одлучити, па је окривљен обавезан да на име судског паушала плати износ од 20.000,00 динара, као и да на име трошкова кривичног поступка плати ВЈТ-у у Београду износ од 284.754,78 динара, а Вишем суду у Београду износ од 106.464,75 динара, све у року од 15 дана, по правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Против напред наведене пресуде, благовремено су жалбе изјавили:

-јавни тужилац Вишег јавног тужилаштва у Београду, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 437 став 1 тачка 1 у вези члана 438 став 2 тачка 2 ЗКП, повреде кривичног закона из члана 437 став 1 тачка 2 у вези члана 439 став 1 тачка 3 ЗКП и због одлуке о кривичној санкцији из члана 437 став 1 тачка 4 у вези члана 441 ЗКП, са предлогом да Апелациони суд у Београду, као другостепени, преиначи пресуду Вишег суда у Београду К.бр.339/20 од 21.05.2021. године, тако што ће окр. АА изрећи казну затвора изнад законског минимума прописаног за кривично дело тешко убиство у покушају из члана 114 став 1 тачка 3 у вези члана 30 и 33 КЗ,

-бранилац окр. АА, адв. Милица Цолић, због битних повреда одредаба кривичног поступка, непотпуно и погрешно утврђеног чињеничног стања и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду преиначи пресуду Вишег суда у Београду К.бр.339/20 и окр. АА ослободи од кривице за предметно кривично дело,

-окр. АА, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, битне повреде одредаба кривичног поступка и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду преиначи пресуду Вишег суда у Београду К.бр.339/20 од 21.05.2021. године, и њега ослободи кривице услед недостатка доказа, или да сам одржи претрес и донесе коначну одлуку.

Апелациони јавни тужилац Апелационог јавног тужилаштва у Београду, у поднеску Ктж.бр.701/21 од 19.07.2021. године, предложио је да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу Вишег јавног тужилаштва у Београду Ктж.бр.20/17 од 09.06.2021. године, тако што ће, сходно одредби члана 455 став 2 ЗКП, донети одлуку и преиначити пресуду Вишег суда у Београду К.бр.339/20 од 21.05.2021. године, само у

погледу одлуке о казни, те окривљеног АА осудити на казну затвора у дужем временском трајању од досуђеног, те одбити као неосноване жалбе браниоца окр. АА, адв. Милице Цолић и окр. АА.

Апелациони суд у Београду је дана 15.11.2021. године, одржао седницу већа, на којој је одлучио да, на основу члана 449 ЗКП, одржи претрес, који је одржан дана 11.04.2022. године, у присуству заменика Апелационог јавног тужиоца у Београду Ратка Марковића, окр. АА и његовог браниоца адв. Милице Цолић, те оштећеног ББ и његових пуномоћника адв. Заре Тијанић Јевтовић и Зденка Томановића, па је, након саслушања окривљеног, испитивања оштећеног ББ, читања комплетних списа Вишег суда у Београду К.бр.339/20, и након разматрања навода жалби, донео одлуку као у изреци пресуде.

Током овог кривичног поступка неспорно је утврђено да је дана 14.11.2014. године око 17,20 часова у Београду, покушано лишење живота оштећеног ББ, тако што је нападач пришао возилу и из непосредне близине испалио три пројектила у возило у коме су се налазили оштећени ББ и његов ... ВВ, а потом, након што је оштећени искочио из возила, у кратком временском размаку са три испалена пројектила погодио оштећеног ББ који је задобио повреде које су, у време наношења и скупа процењено, представљале тешку и по живот опасну телесну повреду.

Чињенице које је одбрана оспоравала током овог кривичног поступка, па и у изјављеним жалбама и на претресу пред другостепеним судом, су да ли је окр. АА лице које је пуцало на оштећеног критичном приликом и да ли је том приликом доведена у опасност живот возача оштећеног ББ, тј. ВВ. Наиме, окр. АА у својој одбрани, током целог трајања овог кривичног поступка, негира своје учешће у извршењу предметног кривичног дела, истичући да оштећеног зна само из медија и да га никада у животу није видео.

Првостепени суд свој закључак, о доказаности чињенице да је управо окр. АА критичном приликом покушао да лиши живота оштећеног ББ, заснива првенствено на исказу оштећеног ББ и ДНК вештачењу о постојању ДНК профила окр. АА на једној од чаура. Управо се оцене исказа оштећеног ББ и предметног ДНК вештачења, дате од стране првостепеног суда, оспоравају жалбама окр. АА и његовог браниоца.

Наиме, одбрана потенцира да оштећени никада, за све време трајања овог поступка, није објаснио шта је то у вези са физичким изгледом и ликом окривљеног што га подсећа на нападача, већ је само навео да би АА могао да буде особа која је пуцала на њега, док према ставу одбране да би неко на некога “веома подсећао” мора постојати макар једна, а углавном и више тачно одређених физичких карактеристика због којих би имао такав утисак, међутим, у конкретном случају, не постоји ниједна карактеристика на коју је оштећени указао, а због које га окривљени подсећа на нападача. При томе, одбрана указује и на чињеницу да оштећени првобитно није могао ни да се изјасни да ли је мушка или женска особа у питању. Осим тога, одбрана указује и на делове исказа оштећеног који се односе на видљивост критичном приликом, односно функционисање уличне расвете.

Такође, у односу на ДНК налаз и мишљење, у жалбама окривљеног и његовог браниоца истиче се да је налаз и мишљење вештака да је “окр. АА са умерено снажном сигурношћу допринео трагу К7378#3”, сам по себи такав да је и вештак на главном претресу објаснио да не може да буде сигуран да ли је АА заиста допринео овом трагу.

Међутим, према оцени Апелационог суда у Београду појединачна, суштинска, а потом и упоредна анализа свих исказа оштећеног ББ, датих током овог кривичног поступка, те ДНК вештачења, не доводи само до претпоставке, како се то инсистира у жалбама окривљеног и његовог браниоца, да је окр. АА извршио предметно кривично дело. У том смислу, анализирајући исказе оштећеног ББ, јасно је да је оштећени, на записнику, у Вишем јавном тужилаштву у Београду, у предмету Кти.бр.256/16 против осумњиченог АА, навео да особа коју види пред собом би могла да буде она која је у њега пуцала. Потом на главном претресу дана 06.11.2017. године, у предмету против окривљених ГГ и АА, оштећени је навео, на питање да ли познаје оптужене, да ГГ препознаје од када је почео да је виђа у току истраге, а другог оптуженог (окр. АА), можда познаје и од раније, од момента када се десила пуцњава, односно он би могао да буде особа која је тога дана пуцала на њега, тј. да фигура одговара оној коју је видео, те је истакао да му се, како време пролази, јављају сећања у смислу лика односно општег изгледа, па на основу његовог целокупног утиска то може да буде особа која је на њега пуцала. Затим је, и на главном претресу одржаном дана 15.04.2021. године, навео да остаје при оваквој својој тврдњи, с тим што овог пута са још већим тј. чвршћим уверењем, истичући да му се временом догађаји враћају у сећање, те може да рационалније призива сва сећања, и оно што данас осећа када види особу у овој просторији (окр. АА) то је дубока нелагода због његовог присуства зато што га на сваки начин, и физички и са сликама које памти, убедљиво подсећа на особу која је на њега пуцала, те да када са својим пријатељима разговара каже им да је то он, а мисли на присутног окр. АА. Оштећени ББ, на претресу пред другостепеним судом навео је, у односу на окр. АА, да је то особа која је на њега пуцала и покушала да му одузме живот.

Бранилац окр. АА у изјављеној жалби, као и на претресу пред другостепеним судом, истиче да у исказима оштећеног ББ, у погледу видљивости критичном приликом, постоје разлике, те да је 06.11.2017. године навео “већ је био потпуни мрак, а иако у улици постоји улична расвета, поред капије је било нешто мрачније”, док је, на главном претресу дана 15.04.2021. године, навео да постоји улична расвета, функционална и добро распоређена, која ради, и то непосредно на 2 метра од места где је он стајао, па у том смислу је видљивост била сасвим добра.

Међутим, Апелациони суд у Београду налази да, у погледу наведене околности, у исказима оштећеног не постоје контрадикторности. Наиме, на записнику од 06.11.2017. године, оштећени је навео да је улица била делимично осветљена уличном расветом, да је већ био мрак, новембар близу пола 6, те је на главном претресу држаном дана 15.04.2021. године такође навео да је постојала улична расвета која је функционисала и била добро распоређена, била је на једно 2 метра од места где је он стајао, односно на једно 2 или 2,5 метра од места где је он стајао има уредна, у доброј конфигурацији, расвета која је давала сасвим солидно осветљење. На претресу пред другостепеним судом оштећени је навео да је сијалица испред његове капије радила,

док последња сијалица у улици, а која се налази код суседне куће, није радила.

Оштећени ББ, приликом давања свог исказа пред замеником јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду дана 09.11.2016. године, када је био присутан и тада осумњичени АА, навео је да би особа, коју види пред собом, могла да буде она која је пуцала, с тим што је истакао да жели да прође још неко време да би му се сећања вратила, што је, према оцени Апелационог суда у Београду, потпуно животно, с обзиром на преживљену стресну ситуацију и чињеницу да окр. АА први пут види након критичног догађаја, од кога је у том тренутку протекло две године. На главном претресу одржаног дана 06.11.2017. године, којем су присуствовали тада окривљена ГГ и окр. АА, оштећени прави разлику између њих, тако што наводи да је ГГ почео да виђа у току истраге, док другог оптуженог, односно окр. АА можда познаје од момента када се десила пуцњава, објашњавајући да фигура одговара оној коју је видео критичном приликом. При оваквој тврдњи оштећени је остао и на главном претресу одржаном дана 15.04.2021. године, с тим што је истакао да сада то чини са још већим, тј. чвршћим уверењем, с обзиром да се догађај и његово сећање враћају, јер су, и према налажењу већа овог суда, услед преживљене трауме била замагљена, а како време пролази у могућности је да рационалније призове сва сећања. Оштећени је, на претресу пред другостепеним судом, у присуству окр. АА, према оцени већа овог суда, са сигурношћу изјавио да је то особа која је на њега пуцала и покушала да му одузме живот.

У жалби браниоца окр. АА, истиче се да је сведок ДД навео да је лице, које је пуцало на оштећеног, било високо 185цм, да је имао танке и мршаве ноге, изразито слепљено уво, те да не личи на АА.

Међутим, сведок ДД, на претресу одржаном дана 26.09.2017. године, појаснио да он у претходном исказу није навео да је тај који је пуцао имао карактеристично лево уво, слепљено, већ је наглашавао да је имао правилан врат, у односу на њега, и да је имао правилно уво, односно да нема деформације и да није клемпаво, већ нормално уво. Наведени сведок је осим тога навео да је то лице имало капуљачу на глави и да није видео лице, већ је, када му је капуљача спала са главе, могао да види бочни део главе тог лица тј. лево уво и потиљак са кратко ошишаном косом. С обзиром на овакав исказ сведока, Апелациони суд у Београду налази да се истим не искључује могућност да је окр. АА лице које је критичном приликом пуцало, имајући у виду опис лица који је дао сведок ДД и физички изглед окр. АА.

За разлику од сведока ДД, оштећени ББ је, како је то навео и пред замеником јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду, као и на главном претресу дана 06.11.2017. године, са лицем које је пуцало био лицем у лице, удаљени 2 до 3 метра, односно ту особу је видео, јер и поред чињенице да је био мрак, била је улична расвета, појашњавајући на претресу пред Апелационим судом да је сијалица испред његове капије радила, док последња сијалица у улици, која се налази код суседне куће, није радила, што је потврдио у свом исказу и сведок ДД наводећи да је било уличног осветљења, с тим што није радила сијалица после капије оштећеног ББ (значи не испред капије).

Апелациони суд у Београду налази да је исказ оштећеног ББ, да окр. АА може бити особа која је пуцала на њега, како по фигури, лику, општем изгледу и одређеним визуелним карактеристикама, који исказ је градирао и до сигурности да се ради управо о окр. АА, потврђен је и ДНК вештачењем о постојању ДНК профила окр. АА на једној од чаура.

Наиме, Апелациони суд у Београду налази да је првостепени суд правилно поступио када је прихватио ДНК вештачење да је окр. АА, са умерено снажном сигурношћу, допринео трагу К7378#3, с обзиром на број алела окр. АА садржаних у том трагу, те је вештак објаснио да је његовом анализом утврђен као број доприносилаца 3, од чега 2 мушкарца, уз присутну ГГ, при чему се изјаснио да не може да тврди да је то његов траг, и да је у њему доминантан ДНК профил ГГ. Међутим, имајући у виду да је неспорно утврђено да је у предметном трагу садржан ДНК профил ГГ, као доминантан, при чему се окр. АА неспорно познаје са ГГ, преко њеног ... који му је добар пријатељ, логично је и могуће да оставе мешани ДНК профил на истом трагу, па доводећи у везу њихово познанство са присуством оба ДНК профила, и Апелациони суд у Београду прихвата да ДНК профил на предметној чаури потиче од окр. АА.

Апелациони суд у Београду је прихватио исказ оштећеног ББ са претреса пред другостепеним судом, када је, у односу на окр. АА, навео да је “ово особа која је на мене пуцала и покушала да ми одузме живот”, при чему се, и на главном претресу пред првостепеним судом, са веома великим степеном сигурности изјаснио да се ради о окр. АА. При оцени исказа оштећеног, овај суд је нарочито имао у виду његов исказ дат на главном претресу дана 15.04.2021. године, када се изјаснио да је протеком времена још више уверен да се ради о АА, те да у кругу својих пријатеља, када га питају да ли је то он, потврђује да је он пуцао на њега, појашњавајући да му се сваки дан враћа у сећање слика тог догађаја и да рационалније призива сећања и да када види окривљеног у судници осећа дубоку нелагоду због његовог присуства, јер га он, на сваки начин и физички и са сликама које памти, убедљиво подсећа на особу која је на њега пуцала.

Према оцени Апелационог суда у Београду, исказ оштећеног ББ, ДНК вештачење о постојању ДНК профила окр. АА на једној од чаура, те недоступност телефона окривљеног у време критичног догађаја и неко време након тога, када је променио телефонски апарат, што је утврђено из налаза вештака из области телекомуникације Драгомира Васиљевића и његовог усменог изјашњења на главном претресу пред првостепеним судом, представљају доказе чија суштинска и компаративна анализа доводи до такве међусобно логичке повезаности која искључује могућност другачијег разумног закључивања у погледу одлучне чињенице да је управо окр. АА лице које је пуцало у оштећеног критичном приликом.

У жалби браниоца окр. АА, истиче се да је суд у поновљеном поступку позвао оштећеног да се, шест и по година након извршења кривичног дела, изјасни на исту околност, чиме је, према ставу браниоца, поступио супротно одредби члана 15 ЗКП, с обзиром да је терет пружања доказа на тужиоцу, те да је на странкама одговорност да прибаве и изведу доказе, док суд има обавезу да истинито утврди чињенице само на основу доказа које изведу саме странке али нема обавезу да истину истражује по

службеној дужности.

Међутим, изнети жалбени наводи браниоца окривљеног су неосновани, имајући у виду да је решењем Апелационог суда у Београду Кж1 бр.150/20 од 08.07.2020. године, претходна првостепена пресуда укинута и предмет враћен на поновно суђење, тако да основ за поступање првостепеног суда на новом суђењу представља ранија оптужница, у којој је предложено испитивање у својству сведока оштећеног ББ, па се у том смислу, у конкретном случају, не ради о извођењу доказа *ex officio*.

У жалбама окр. АА и његовог браниоца истиче се, у односу на довођење у опасност живот ... ВВ, да је конкретна опасност битно обележје кривичног дела које се окривљеном ставља на терет и као таква се не може претпостављати, већ се мора несумњиво доказати. Истиче се, везано за правац кретања трећег пројектила, да се вештак Александрић на главном претресу изјаснио да је путања тог пројектила представљала потенцијалну, а не и конкретну опасност да дође до повређивања возача.

Међутим, Апелациони суд у Београду налази да у ситуацији када је оштећени ББ седео на месту сувозача, дакле у непосредној близини ... ВВ, када је неспорно утврђено да је окривљени пуцао само у оштећеног и да је у унутрашњост возила испалио 3 пројектила, те да се оштећени, покушавајући да избегне метке, кретао по возилу, односно по седишту, то је постојала могућност да услед убиства једног лица буде лишено живота и друго лице тј. ... ВВ, чиме је опасност за живот другог лица била конкретна. Оцену постојања квалификаторне околности, која кривично дело убиства чини тешким убиством, даје суд на основу утврђених чињеница, и то, у конкретном случају, из налаза и мишљења вештака др Бранимира Александрића и Милана Куњадића, да је у унутрашњост возила испалено 3 пројектила, од којих је трећи пројектил испален у правцу седишта возача, па и да је неки од испалених метака могао да рикошетира, то је овај суд нашао да се ради о конкретној опасности за живот возача. С обзиром да је окривљени пуцао у оштећеног и да очигледно није имао намеру да и возача лиши живота, то је, у односу на квалификаторну околност, окривљени поступао са евентуалним умишљајем, јер је знао да оштећеног вози возач и био је свестан да пуцајући у унутрашњост возила може довести у опасност и његов живот, па је на то пристао.

Имајући у виду да је изведеним доказима утврђено да је окр. АА оштећеног ББ сачекао сакривен у мраку испред капије куће и у њега испалио најмање 6 пројектила у намери да га лиши живота, од којих су га 3 погодила и нанела му тешку телесну повреду опасну по живот, то је окривљени поступао са директним умишљајем јер је био свестан да покушава да лиши живота оштећеног, што је и хтео, док је истовремено, у односу на ... оштећеног, ВВ, окривљени поступао са евентуалним умишљајем, јер је био свестан да приликом покушаја лишења живота оштећеног, пуцајући у унутрашњост возила, у коме су се налазили непосредно један поред другог оштећени и возач, може довести у опасност и живот возача, па је на то пристао.

Према оцени Апелационог суда у Београду, у радњама окр. АА стичу се сва законска битна обележја кривичног дела тешко убиство у покушају из члана 114 став 1 тачка 3 КЗ у вези члана 30 и 33 КЗ, које је извршио свестан свог дела и његове

забрањености, у стању урачунљивости.

Апелациони суд у Београду налази да се првостепена пресуда основано побија, у делу одлуке о кривичној санкцији, жалбом јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду, због повреде кривичног закона, с обзиром да је одредбом члана 57 став 3 КЗ, који је важио у време извршења предметног кривичног дела, прописано да се изузетно од става 1 овог члана не може ублажити казна учиниоцу кривичног дела који је раније осуђиван за истоврсно кривично дело, а окр. АА, како је то утврђено из извештаја из КЕ, пресудом Окружног суда у Београду К.бр.512/03 од 26.06.2006. године, због извршења кривичног дела убиство у покушају из члана 47 став 2 КЗ РС у вези члана 19 ОКЗ, осуђен је на казну затвора у трајању од 4 (четири) године и 6 (шест) месеци.

С обзиром на изнето, те полазећи од опште сврхе изрицања кривичних санкција, прописане одредбом члана 4 став 2 КЗ, као и сврхе кажњавања прописане одредбом члана 42 КЗ, Апелациони суд у Београду је, одлучујући о кривичној санкцији према окр. АА, ценио све околности прописане одредбом члана 54 КЗ, које су од утицаја на одлуку о кривичној санкцији.

Од олакшавајућих околности на страни окр. АА суд је ценио чињеницу да је дело остало у покушају, као и протек времена од извршења кривичног дела и његово коректно држање пред судом, док је као отежавајућу околност ценио ранију осуђиваност окр. АА, и то три пута, између осталог и за истоврсно кривично дело, односно кривично дело убиство у покушају из члана 47 став 2 КЗ РС у вези члана 19 ОКЗ, па је окр. АА осудио на казну затвора у трајању од 13 (тринаест) година, у коју му се, на основу одредбе члана 63 КЗ, урачунава време проведено у притвору и по мери забране напуштања стана.

Према оцени Апелационог суда у Београду, овако изречена кривична санкција, сразмерна је тежини извршеног кривичног дела, степену кривичности окривљеног и околностима под којима је кривично дело извршено, те је иста нужна за остваривање сврхе кажњавања из члана 42 КЗ, а у оквиру опште сврхе изрицања кривичних санкција из члана 4 став 2 КЗ, па су стога жалбе окр. АА и његовог браниоца и у овом делу одбијене као неосноване.

С обзиром да је првостепена пресуда, уважавањем жалбе јавног тужиоца, преиначена у делу одлуке о казни, а да су жалбе окривљеног и његовог браниоца одбијене као неосноване, то је пресуда у преосталом делу потврђена.

На основу свега изнетог, применом одредбе члана 449 ЗКП и члана 459 став 1 ЗКП, Апелациони суд у Београду је донео одлуку као у изреци пресуде.

Записничар
Јулијана Таталовић,с.р.

Председник већа-судија
Марко Јоцић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић